

SZERKESZTŐI IRÓDA:

Békéscsaba 21. szám (Postaköltség) kora a lap szellemi részét illető közlemények czimzendenők

AZ „ELLENZÉK” ELŐFIZETÉSI DÍJA:

Vidékire postán, vagy helyben házhoz hordva

Egy évre 16 frt. Negyedévre 4 frt.
Félévre 8 frt. Egy hónap helyben 1 frt 50 kr.

Egyes szám ára 5 kr.

Megjelenik mindennap, kivéve a vasár- és ünnep napokon.

Kéziratok nem adnak vissza.

POLITIKAI ÉS TARSADALMI NAPILAP.

ELLENZÉK.

KIADÓ-HIVATAL:

Kolozsvár, Belközép-utca 39. szám.

HIRDETESI DIJAK

Egy centiméternyi tér ára 4 kr. Gyárosok, kereskedők és iparosok árkedvezményben részesülnek. Bélyegilleték minden hirdetés után 30 kr.

Nyilvántartási díjak

garmond sora után 20 kr. fizetendő.

Az „Ellenzék” perselye.

(1886. április óta.)

Az erdélyi Kultureregyletnek:

Kellő Miklós birtokos Berendről. 5 frt — kr.

Összeg: 5 frt — kr.

Ehez adva az eddigi kimutatást. 4916 frt II kr.

Együtt: 4921 frt II kr.

Pax nobis.

Világcsufjai voltak, hogy tíz év előtt futni engedték a jó alkalmat. Akkor nyakunkba veték Boszniát, a helyett, hogy mint döntők szólunk bele a Kelet világváltozásába. Fölzabadtva a Balkán népeit: biztosítjuk vala magunkat hálás ragaszkodásokról s kereskedelmünket egy ki nem merült piacra; vagy megvédelmezve Törökországot: megátoljuk az ellenséges szlávok képződését s elhárítunk vala egy olyan veszélyt, mely állandó fegyverkezésre kényszerít. Egész Magyarország lázban állott; Ausztria népei is velünk éreztek. Hadsereg, nép, lelkesedés és érdek szóval a győzelemnek minden tényezője a mi részünkön volt. De törpe államfűraink nem merték a világörténelem forgandó kerekét megragadni. A kedvező pillanat elröpült. Szégyenletes osztozkodás révén magunkra vettük a bosnyák igazgatásnak, várépítésnek, vasutunknak és szörmentén való békéltetésnek terheit — s ezzel egyet a dualismus mérlegét kizökkentettük az egyenllyből — Lajthán innen és Lajthán túl megnövelte a szláv törekvések szarvait.

A mint világcsufjai valánk akkor, ugy világcsufjai vagyunk most is. A mit Galiczia határszélén az orosz tesz, az már nem a fenyegetés, hanem a fenyegetés jellegével bír. Ez monarchiánk nem mer a kardjára támaszkodni, hanem behúzódik a diplomatazálás rókaelyébe s félhivatalos sajtója által hirdetni kezdi, hogy nekünk Bulgáriában nincsen más érdekünk, mint a nyugodt fejlődés. Vagyis: elejtjük Bulgáriát. Ezzel együtt elejtjük azt az archimédiási pontot, melyről még befolyhatunk Kelet sorsára. Így aztán maradtunk keleti állam, keleti befolyás nélkül. Lucus a no lucendo. Az orosz győzött ütközet nélkül. Mi vereséget szenvedtünk vereség nélkül. Nem a vérkeresztség mártírjai vagyunk, hanem a meghunyászkodás kengyelfutói.

Ugy írják, hogy ezuttal Albrecht fh. ur háritotta el fejünk felől a háborút. Ezzel ugyan nem kötelezte le az alkotmányos szabadság barátait. Mert e kérdés eldöntésénél legelső sorban illetékes a császár és király; továbbá illetékesek gr. Kálnoky, Bylandt Reihdt, Tisza Kálmán; az osztrák és magyar kamarák. A király illetékes a maga souverainitásánál fogva; az említett körök illetékesek, mint az alkotmány tényezői. De Albrecht fh. ur nem illetékes, mert ő úgy személyénél, mint hivatalos állásánál fogva kívül esik az alkotmányos elemek keretén. A király intézkedhetik, mert ő a legfőbb hadúr; a miniszterek intézkedhetnek, mert felelősek. De Albrecht fh. ur sem nem souverain, sem nem felelős. Ő nem arra van hivatva, hogy a nagy feladatokat intézze, hanem arra, hogy a nagy feladatokat végrehajtsa. Mindazok tehát, kik a hadsereg főintendánsának elhatározó befolyást engedtek, közreműködtek abban, hogy az alkotmányos életen csorba üttessék.

Akár illetékes, akár illetéktelen körök döntöttek, tény, hogy a kérdés csak elodáztatott, de nem oldatott meg.

Az Oroszország a szlávégység eszméjéről le nem mond, addig az ő hatalma ugy Németországra mint Ausztria-Magyarországra nézve imminens veszélyt rejt magában. Már pedig az idők tanúsága szerint Oroszország nem mond le a törekvéséről addig, míg világhatalmának teljes öntudatában van. A ki tehát félhet a szlávégység veszélyeitől, az csak úgy szerzi meg nyugodalmát, ha megtöri az orosz hatalmat. Önkényt következik, hogy köztünk és Oroszország között ki nem egyenlíthető differenciák vannak. E differenciákat előbb utóbb a csatateren kell eldönteni. Ez a „kell” a matematikai bizonyosság értékével jelenik meg a publicisztikában. Egyetlen gondolkodó sincs, a ki ne volna meggyőződve hogy a mérkőzés kikerülhetetlen. Időkérdése az egész.

Jobb-e hát később, mint korábban?

Mi nem akarjuk hinni, hogy még most is készületlenek volnánk. Erkölcsei lehetetlenségnek tartjuk, hogy hadseregünk organizációjában, főszereplésében, begyakorlásában, elhelyezésében még most is hiányok volnának. Ausztria-Magyarország harminczöt milliónyi népe husz év óta azon dolgozik, hogy véderőnk a fejlettség legmagasabb fokára emeltesse. Hinnünk kell, hogy már elérte azt. Hinnünk kell, hogy nincs szükségünk Galgen-

a lacedemoniak, mikor nyilvános játékaik alkalmával a legkevesebb csókot megjutalmazták.

A németeknél, mint üdvözlési mód, szintén tiszteletben állott a csók a Niebuhr énekből kitűnik, hogy a burgundi bősök Rüdigernek a terembe lépő nők által csókokkal halmozottak el.

Azt hiszem, nem veszi rossz néven az olvasó, ha nem időzőm tovább azon kérdésnél, hogy mikép keletkezett a csók, s miként terjedt el a különböző népeknél, s ha áttérek egy — szerintem — terjedelmesebb kérdésre:

Mi a csók?

Ide vonatkozólag igen sokféle választ kaphatni, azonban a kísérlet, hogy alapos definíciót lehessen adni a csóknak, több helyet venne igénybe, semhogy azzal így bővebben foglalkozhatnám. A philosoph nem tagadhatja meg e részben egy szögazdag felvilágosítást, mely sokkal szarazabban hangzanék, mint egy egészséges czippanás; a természettudós e problémát — a maga módja szerint — titkos természeti erők és elektrikus áramokból igyekszik kimagyarázni; a physiologus egy kötetet írna az ajkak összehúzódásáról, mert az ő felfogása szerint, az a csóknál a fűdolog; a jogász, a pap és a régiség buvár talán találó definíciókat tudnának adni, de csak theorie. Mindenesetre nagyon egyoldalúak lennének ezek a meghatározások, s éppen ezért egészen feleslegesnek tartom a szak tudósok véleményét kikérni.

E kérdésben csak a szerelmesei és a költők autentikusok, az elsőktől azonban találó magyarázatot várni sem lehet, sokkal fontosabb a költők véleménye, a kik sokszor fáradoznak bele e kedves téma fölötti éneklésbe és mióta csak a szerelmessel foglalkoznak, mindig tekintetbe veszik annak a járulékát is.

A philosphoktól idevonatkozólag semmi okosat nem lehet hallani, mert az ő lo-

gikájuk szerint a csók „a szellem közli organumok általi konkrét nyilvánulása a közvetlen kölcsönös öntudatnak; a szíves vonzalom és bizalom épen a közvetlen öntudatnak kölcsönösségében válik felismerhetővé és annak a szellem közli organumok (t. i. az ajkak) általi nyilvánulása a csók. Azt hiszem, hogy ezt a magyarázatot igen könnyen mellőzni lehet, s tanácsosom mindenkinék, hogy ne engedje magát a bölcselők által lepre vezetett. Végére e kérdésben a legtudatlanabb bakfis is taníthatja lehetne az őshaju tudósoknak. — Annyi bizonyos, hogy mindenki csókol életében a legbőlebb, a legközönyösebb épu, mint a legszenvedélyesebb.

Egy költő „a vonzalom aranypénzök nevez a csókot. A szerelmi csók csak a valódi csók, mondja egy régi író, a földi gyönyörök foglalatja, a legnagyobb élvezet minden élvezetek közt, az égi manna, mely minden kéjt egyesít. A gyermeki ártatlanság alkonya és az ártatlan szerelem hajnala. Ez a csók magában foglalja soha nem ismert érzelmek összességét, a paradicsom minden kéjét, a szerelem varázstét és Aphrodite Golcondáját. Minden csók hiába való, csak az első, az első csókkal nem ér fel a világ minden kincséi.

Ez az állítás egy oly írónak, a ki épen nem állott gyermeki korban, megegyezik az önk észléssel tisztelt olvasóim? Kétségtelen, hogy a szerelmi csók az eredeti, az ősrégi, őse mindazoknak, melyekről még néhány szóval beszélni fogok.

A szerelmi csókkal a legközlebbi rokonságban áll az elegáns körökben divatozó kécsók, mely a legártatlanabb valamennyi között. Az alsóbb néposztályoknál sohase találunk elfogadásra. A lapokban nem régebben heves véleménycsere történtek a kécsók felett. Az egyik azt a szokást, hogy a nőknek kezét, plane keztyűt csókolnak „méltatlan férfiai megalkodásának” nevezi, a másik annak elterjedését a bécisieknek rójjá

fristre. Minél tovább tart a fegyveres béke, annál jobban elgyöngyülünk. A militarizmus terhei alatt már is görnyedezünk. Az ilyen állapot a betegség állapota. Háborunknak van győzelmi kilátása; de békénknek nincs ez állandó paroxysmusban egyéb kilátása mint sorvadás és enyészet. Husz év óta viseljük a nagy hatalmi állás nagy terheit, Hadd lássuk már egyszer az előnyeit is. Államunk a közgazdasági kimerülés szélén áll. E helyzetet az örökös katonai készülődés teremtet. Vegyük hát hasznát az áldozatoknak. Hiszen nem parádérozásra adtuk a sok száz milliót, hanem hogy megvédve legyen tekintélyünk és érdekünk.

A háboru nagy szerencsétlenség; de az állami létnek van ennél nagyobb szerencsétlensége — s ez a békességesség halál.

Zongor.

Politikai hírek.

A képviselőház utolsó ülése a karácsonyi szünidő előtt — felhívta, hogy a főrendiház nem tesz lényeges módosításokat az e hét folyamában tárgyalás alá kerülő törvényjavaslatokon — valószínűleg a jövő szombaton fog megtartatni, mire aztán az országgyűlés tanácskozási január elejéig elnapoltatnak. Első ülését a képviselőház az ünnep után valószínűleg már január 7-én tartja s a tanácskozási első tárgyalást a költségvetési előirányzat fogja kezdeni.

A karczagi válaszas. Mivel lapunkban már tegnap távirati közlés nyomán említettük a karczagi kerületben Madarász Imre függetlenségi párti választott meg képviselő. Mint utólag értesülünk a választás egészen éj 11 óráig tartott, s Madarász 300 szótöbbséget kapott Enyedi Lukács felett.

A mi testvéreink. A mint az orosz hadikészületeknek híre kerekedett, a Zasztava a trombitát megfújta. Most lesz, melyet Polyt megfújott, a találkozás Filippinél. Az orosz ügyvivők Zsigrábrán, Ujvidéken, Belgradon mind mozognak. A tót panaszok várják a Messiasz Gurkót, ki muszka szabadságot hoz Szent-Martonba. A dakoromán Tribuna is a „románok ébredését” írja s Doda Traján szavait ismétli, hogy „nagy a mi elégtétlenségünk és szenvedéseink eljutottak azon fokra, hogy azokat többé el nem viselhetjük. A müncheni Alg. Ztg pedig a Tautsch süperintendens jablemára ezt írja — bizonyára szász kutók nyomán: „A királyi föld lakói, kik verőkel, szokásokkal, műveltségükkel, tudományukkal a német, elváltak magyarok uralma alatt nagyon is sok gyászt és bánatot voltak kénytelenek elviselni; most új viharok fenyegetik őket, s hogy a magyarosítás hullámcsapá-

saft feltartóztaták, az főleg Teutsch érdeme.”

A horvát pénzügyi egyezmény tárgyalásán kiküldendő regnikoláris bizottságba a függetlenségi meggyenyolezas párt a maga részéről H e l f y Ignácot kandidálta.

Az új francia kabinet. Mint Párisból hátfőről tavirják, az új kabinet megalakult Tirard elnöke alatt és Sadi Carnot elnök már alá is írta a kinevezési okmányokat. A kabinet névsora következő: Tirard elnök és pénzügy; Flourens külügy; Fallières igazságügy; Logerot tbnok hadügy; Sarrien belügy; Mahi tengerészetiügy; Loubet közmunkaügy; Fays közoktatásügy; Viette földmívelés; Doufresmé kereskedelem.

A képviselőházból.

Budapest, decz. 13.

A ház mai ülését az elnök megnyitván mindenekelőtt be jelentette a párbajban meg sérült Literáty Ödön orsz. képviselő elhunytát, mely felett a ház jegyzőkönyvileg fejezte ki részvétét.

Ezután a jövő évi újoncz- és póttartaléki jutalék megajánlásáról szóló törvényjavaslatot harmadszori olvasásban is letárgyalta és elfogadta.

Az állategészségügy rendezéséről szóló törvényjavaslat részletes tárgyalását folytatta ezután a ház jelentéktelen módosításokkal elfogadta a törvényjavaslatot.

Az ülés végén Tisza Kálmán miniszterelnök és a ház elnöke tettek előterjesztéseket a képviselőház legközelebbi munkarendjére nézve. Ezek szerint a képviselőház a karácsonyi szünet előtt új törvényjavaslatok tárgyalásába nem bocsátkozik s a legközelebbi érdemleges ülést jan. 9-én tartja, a mikor a jövő évi költségvetés tárgyalása fog megkezdeni.

A főrendiházból.

Bpest, decz. 13.

A főrendiház ma ülést tartott. Első sorban minden vita nélkül elfogadta az 1888. év első negyedében viselendő közterhekről és fedezendő állami kiadásokról; a Magyarország és Horvát Szlavon Dalmátországek között az 1880. évi LIV. t. cz. értelmében létrejött pénzügyi egyezmény meghosszabbításáról; a dohánygyávedéki törvények és törvényesített szabályok némely intézkedéseinek módosításáról szóló tvjavaslatokat.

Vita csak a bélyeg- és illetékekre vonatkozó törvények módosításáról szóló törvényjavaslat tárgyalásánál fejlődött ki.

Zichy Nándor gróf és Somsich Pál tettek néhány általános megjegyzést az ország kedvezőtlen pénzügyi helyzetére és a kor-

mány pénzügyi politikájára vonatkozólag.

Zichy Nándor gróf általánosságban elfogadta a törvényjavaslatot, a részletes tárgyalásnál azonban két rendbeli módosítást javasolt, ezeket azonban a főrendiház Tisza Kálmán és Wekerle államtitkár felszólalásai után elvetette.

E után még vita nélkül elfogadta a főrendiház a határőrvidéki vasúakra vonatkozó 1880. évi XLIII. t. cz. módosításáról, a kereskedelmi vizsgálatoknak Olaszországgal és Németországgal 1888. évi június hó 30. ig leendő ideiglenes rendezéséről szóló törvényjavaslatokat és a Horvát-Szlavonországgal megújítandó pénzügyi egyezmény létesítése végett kiküldendő országos bizottság megválasztása tárgyában, a képviselőház folyó hó 2-án tartott üléséből hozott határozati javaslatot.

Hogy van Kossuth Lajos?

Valahányszor Kossuth Lajos látogatásáról hazajövök, valóságos ostromot kell kiállanom a szerkesztők és hírlapírók részéről. Minden elképzelhető változatban kérnek, faggatnak: mondjak el nekik valamit azokból a beszélgetésekből, miket legnagyobb hazánkfiaival folytattam: miről beszélgettünk leginkább? mit mondtott erről s erről a dologról? miként vélekedik erről a tárgyról, vagy arról az emberről? stb.

És a mily állhatatos az ő kérdészködsük, ép oly állhatatos az én válaszum, mely következőképen hangzik: a gondviselés megáldotta Kossuth Lajost olyan tollal, a minővel önk nem rendelkeznek; ha tehát ő szükségesnek vagy célszerűnek tartja, hogy valamely véleménye megírassék és közzététessék, meg tudja azt tenni ő maga jobban mint bárki más; a mit pedig ő nem tart a nyilvánosság elé valónak s csak bizalmas beszélgetésként mond el: megbotosáthatlan szerénységség leme az mégis nyilvánosságra hozni.

Vannak, kiket e válasz kapacitál s békével hagynak; de vannak mások, a kik ekkor sem hajlandók megkegyelmezni, hanem folytatják más meg más alakban a faggatást, — hátba mégis sikerül kicsikarni belőlem valami érdekset lapjuk számára!

Ez utóbbiak közt legleleményesebb Mikszáth Kálmán, a ki, ezuttal például, látva,

„Hogy van Kossuth Lajos?”

„Hogy van Kossuth Lajos?”

„Hogy van Kossuth Lajos?”

„Hogy van Kossuth Lajos?”

„Hogy van Kossuth Lajos?”

„Hogy van Kossuth Lajos?”

„Hogy van Kossuth Lajos?”

„Hogy van Kossuth Lajos?”

„Hogy van Kossuth Lajos?”

„Hogy van Kossuth Lajos?”

„Hogy van Kossuth Lajos?”

„Hogy van Kossuth Lajos?”

„Hogy van Kossuth Lajos?”

„Hogy van Kossuth Lajos?”

„Hogy van Kossuth Lajos?”

„Hogy van Kossuth Lajos?”

„Hogy van Kossuth Lajos?”

„Hogy van Kossuth Lajos?”

„Hogy van Kossuth Lajos?”

„Hogy van Kossuth Lajos?”

„Hogy van Kossuth Lajos?”

„Hogy van Kossuth Lajos?”

„Hogy van Kossuth Lajos?”

„Hogy van Kossuth Lajos?”

„Hogy van Kossuth Lajos?”

„Hogy van Kossuth Lajos?”

„Hogy van Kossuth Lajos?”

„Hogy van Kossuth Lajos?”

„Hogy van Kossuth Lajos?”

„Hogy van Kossuth Lajos?”

„Hogy van Kossuth Lajos?”

„Hogy van Kossuth Lajos?”

„Hogy van Kossuth Lajos?”

„Hogy van Kossuth Lajos?”

„Hogy van Kossuth Lajos?”

„Hogy van Kossuth Lajos?”

„Hogy van Kossuth Lajos?”

„Hogy van Kossuth Lajos?”

„Hogy van Kossuth Lajos?”

„Hogy van Kossuth Lajos?”

„Hogy van Kossuth Lajos?”

„Hogy van Kossuth Lajos?”

„Hogy van Kossuth Lajos?”

„Hogy van Kossuth Lajos?”

„Hogy van Kossuth Lajos?”

„Hogy van Kossuth Lajos?”

„Hogy van Kossuth Lajos?”

„Hogy van Kossuth Lajos?”

„Hogy van Kossuth Lajos?”

„Hogy van Kossuth Lajos?”

„Hogy van Kossuth Lajos?”

„Hogy van Kossuth Lajos?”

„Hogy van Kossuth Lajos?”

„Hogy van Kossuth Lajos?”

„Hogy van Kossuth Lajos?”

„Hogy van Kossuth Lajos?”

„Hogy van Kossuth Lajos?”

„Hogy van Kossuth Lajos?”

„Hogy van Kossuth Lajos?”

„Hogy van Kossuth Lajos?”

„Hogy van Kossuth Lajos?”

„Hogy van Kossuth Lajos?”

„Hogy van Kossuth Lajos?”

„Hogy van Kossuth Lajos?”

„Hogy van Kossuth Lajos?”

„Hogy van Kossuth Lajos?”

„Hogy van Kossuth Lajos?”

„Hogy van Kossuth Lajos?”

„Hogy van Kossuth Lajos?”

„Hogy van Kossuth Lajos?”

„Hogy van Kossuth Lajos?”

„Hogy van Kossuth Lajos?”

„Hogy van Kossuth Lajos?”

„Hogy van Kossuth Lajos?”

„Hogy van Kossuth Lajos?”

„Hogy van Kossuth Lajos?”

„Hogy van Kossuth Lajos?”

„Hogy van Kossuth Lajos?”

„Hogy van Kossuth Lajos?”

„Hogy van Kossuth Lajos?”

„Hogy van Kossuth Lajos?”

„Hogy van Kossuth Lajos?”

„Hogy van Kossuth Lajos?”

„Hogy van Kossuth Lajos?”

„Hogy van Kossuth Lajos?”

„Hogy van Kossuth Lajos?”

„Hogy van Kossuth Lajos?”

„Hogy van Kossuth Lajos?”

„Hogy van Kossuth Lajos?”

„Hogy van Kossuth Lajos?”

„Hogy van Kossuth Lajos?”

„Hogy van Kossuth Lajos?”

„Hogy van Kossuth Lajos?”

„Hogy van Kossuth Lajos?”

„Hogy van Kossuth Lajos?”

„Hogy van Kossuth Lajos?”

„Hogy van Kossuth Lajos?”</

hogy sehogy sem boldogul, azzal fenyegetőzt: hogy ha nem beszélék el neki valami érdekes részletet, akkor ő a maga szándékánál fogva meríteni, megfogja irni tánczárójában, hogy azt hallotta tőlem, miszerint Kossuth Lajos immár megvan elégedve politikai állapotaival, hogy rettenetesen megdicsérte Tisza Kálmán államférfiúi bölcsességét, stb. — Tessék! — mondom — gondolva magamban: csak nem fog olyan bolond ember az országban, a ki elbiggye. De ő bizony, a mint monda, ugy meg is eszeledte. Megírta mindazt a sok tréfás dolgot a Pesti Hírlap tánczárójában, megtoldván még azzal, hogy egyáltalán Békies Gusztávot is megdicsértette. — Kossuth Lajosé.

Hát ez ugyan kissé merész tréfa volt az én tisztelt képviselőtársamtól, no de azért én meg nem heragszom hírlapíróinkra, mert jól tudom, hogy unszólásaik forrása nem pusztán kíváncsiság, hanem inkább az a meleg érdeklődés, melylyel mindnyájuk, pártkülönbség nélkül, nagy hazánkra és nyilatkozatai iránt viseltetnek s mert tudják, hogy Kossuthról írva, örömet szereznek olvasóknak. — Ez oknak engedek én is most, midőn teljesítve a Népszólvó szerkesztőjének kérését, válaszlok arra a kérdésre: hogy van Kossuth Lajos? és milyen az életmódja?

Hát ebben az egyben híven referált Mikszáth is; igaz tény, hal isten, hogy ez uttal igen jó egészséggel találom Kossuth apánkat. Mindennap, a kellemetlen idő dacára, hosszú sétát tettünk a város távolabb eső részeiben. (Hosszu évek óta annyira megszokta a magányt, hogy sétatáiban is kéri a népes utcákat, azért igen kevés ember is van Turin városában, a ki csak látásból is ismerné a nagy remeté, holott immár több mint 25 esztendeje, hogy ott lakik.) Megtörtént némelykor, hogy ama távolabb eső részeken is egy csomó emberrel találkoztunk s ekkor rendszeren azt monda tréfásan: lássa barátom, ez a sok ember azért jár-kele az utcán, hogy engem hosszantson! Csak azért, semmi egyébért!

De a nagy bosszúság dacára mégis megteszi minden reggel sétáját, mely némelykor két, harmadik óráig is eltart. (Séta előtt télen nyáron hideg vízben fürdik.) S ebben a jó szokásában nem igen zavarattja magát az időjárás szelesége által. Egy reggel midőn hozzám mentem, hogy a reudes sétára elkísérjem, záporoként hullott az eső, s midőn erre figyelmeztettem, azt felelte: hát ez az eső dolga, mi csak végezzük a magunkat s menjünk sétálni. Mentünk, át is áztunk bűrig, de ő föl se vette, csak folytatta míg kitelt az idő. Haza térve hamarosan átöltözködött s leült a villásreggelire, melylyel a gondos háziasszony, kedves jó hűga már készen várt minket. A gyengéd szemrehányásra, hogy már hogy lehet ilyen rossz időben kijárni — mosolyogva rámutatott ruháira, hogy azokon semmi nyoma az esőnek.

Abban is híven referált Mikszáth, hogy

Kossuthnak igen jól esett Somssich Pál mult nyári látogatása; mert habár ifjú koruk óta egymással ellentéző politikai táborban harcoltak, mindig tisztelték, becsülték egymást. Az is igaz, hogy Kossuth szereti és nagyra becsüli Hermann Ottót, és botránynak mondja, hogy e leggeniálisabb s legmegyarább tudósunk kimaradt az országgyűlésből. Mindez igaz, a többi merő fantázia! még pedig a legvadabb fajtából. Hogy Kossuth miként gondolkodik Tisza Kálmán kormányzati rendszeréről, azt megtudhatjuk, mindegyik nyilatkozatából, különösen pedig a „Generális” című iratából, mely a mult nyáron látott napvilágot. A mi pedig Békies Gusztávot illeti, a kit Mikszáth barátom széles jókedvében szintén jónak látott belevonni a Credéba — hát arról bizony Kossuth... elfeledkezett megemlékezni.

Ennyit helyreigazításul. Egyébiránt megjegyzem, hogy mikor valaki a hazából megy hozzá látogatába, ő nem abban lli örömet, hogy ő beszéljen minél többet, hanem inkább arra igyekszik, hogy látogatóját megbeszéltesse, ily uton óhajtván értesülést nyerni oly dolgok felől, miket az újságokból nem lehet megtudni. Különös érdeklődést tanúsít mindig oly részletek iránt, mik népnél jelen életmódjára, szellemi és anyagi állapotára vonatkoznak. Ilyenkor órákig is elhalgatná az embert.

Igy például tüzetesen kérdősködött jelenlegi választókerületem felől, melyet személyesen is ismer (még emlékszik rá, hogy 1848-ban Szegváron a vármegyeház előtt beszédet tartott) valamint átáljában a Tiszavidék állapota felől. S midőn elmondam neki, hogy bizony ott szép haladás észlelhető, hogy sok jómódú gazda található itt, ki a hajdani jobbágyosztályból származik — valóságos apa örömet láttam sugározni arcán, s a benső hazafui meglepedés hangján mondá: hát mégis csak van némi üdvös nyoma annak a 48 nak!

És most újból fölveszem a fonalat ott a hol elhaltam.

Villás reggeli után körülbelül 1-2 óra tájt, Kossuth rendszeren íróasztalához ül s dolgozik egyfolytában eb 6 óráig, szaz esti 7-ig. Ebéd után hűga (ösv. Ruttkayné) elkíséri dolgozó szobájába, beszélget, olvas sa a hírlapokat, aztán vissza vonul, az „öreg ur” pedig újból hozzá fog a munkához s folytatja éjféli utáni 1-ig.

Hébe-korba ellátogat hozzá este egy tekejtéshez értő olasz ember. Ekkor félbeszakítja a munkát néhány órányedre, bemegy a biliárd-szobába (mely egyébiránt szintén tele van rakva könyvekkel és természetrajzi gyűjteményekkel) megbirkózik a taljással a tekeasztalnál (rendszerint meg is veri), aztán visszatér munkájához.

De hát mit s min dolgozik annyit? Kérdi az olvasó. No erre igazán nehéz felelni; majdnem könnyebb lenne azt megmondani, hogy mit nem dolgozik. Ott van mindenekelött a sok magyar lap, melyen előbb végig tekint, nehogy a hazai élet valamely nevezetesebb mozzanata kikerülje figyelmét, azoknak lényegesebb részét el is olvasa.

A nyak csókot szintén a szírelmesek adják és a nő azt némi pirulással fogadja, mert abban báji iránti bódolat rejlik.

A rómaiak összes csókjai ma is ismereteseke ugyan majdnem mindent, de csak Oroszban használatosak, a hol husét első napján minden személyválogatás nélkül csókolóznak. Az első két napon oda nyújtja száját, vagy legalább is arcazt cseledeinek, a kiknek szavára „Krisztus feltámadott”, Valóban feltámadott! szavakkal és egy csókkal válaszol. Az angolok e tekintetben még szabadabb elvűek mint akár melyik más nemzet, mert ők megőrizték azt a privilégiumot, mely szerint évenként egyszer, karácsony napján, bármily magas rangú nő megcsókolnak, a mit azoknak néma megadással kell tűnőnek.

Nálunk, a mint már említettem, szigorú erkölcsörvények uralkodnak, a melyek értelmében, csókolózni csak a nyilvánosság kizárásával szabad, egyedül a pályaudvarokban lehet szabadon csókolózni a vonat indulása előtt, még ha nem utazik is az ember. Ez a hely az, a melyet szerelme neknek nem tudok eléggé melegen ajánlani.

Milyen irigylésre méltó lennének az öregek és gyermekek, ha am azok nem volna oly ridegek, ezek oly ártatlanok, mert csókolhatnak bátran akárkit, a kedves leánykakat, minden visszatérzés és utogondolat nélkül. A csók iránt hajlamos a gyermek magával hozza a világra, ajkának első mozdulatai a csókra irányulnak. És itt művészetről beszélni, előttem izellenneklát szik, s bizonyára Rückert se gondol műszabályokra akkor, mikor kedvesének táncsoltta: „Illesd az csókra a akad!”

Azt hiszem, hogy a legtöbb szeretőknek se kell tanulmányozni a csók művészetét, a arra se lehet szabályt állítani fel, hogy „mikip csókoljunk.” És ha egy tudományos egyéniség azt véli, miszerint ő találta fel a legjobb módszert, mikor ilyen utasítást ad: „Tedd az egyik kezéd a nő

vassa. N-m hanyagolja el a külföldi sajtót sem, abból is olvas egy-két lapot. Aztán ott van a rengeteg sok levél, melylyel a világ minden tájáról elhalmozók, s a melynek egy részére felelni is kell. (Sajnálatlalt említem itt fel, hogy a hazából érkezők közt igen sok a kérgető levél, a mi nemcsak kíméletlenség, hanem valóságos kegyetlenség az illetők részéről. Száműzöttél, a ki 85 éves korában munkája után él, pénzt kérnél!)

Mindez csak könnyebb része az ő foglalkozásának. Következik komolyabb része: „Iratai” további kötetének rendezése, ami bizony nem áll pusztán összegyűjtésből és kinyomatásból, mert ezzel ő be nem éri, hanem előbb az olvasó elé varázsolja, felvlemiti azt a kort, melyben emigrationalis iratai keletkeztek s egy eleven egésze forrasztja azokat, mint fényesen bizonyítja az eddig megjelent három kötet.

Aztán ott vannak a hazai és külföldi komolyabb olvasmányok, melyeket ő nem nélkülözhet. Tudványa nem hagyja pihenni, neki haladnia kell a haladó korral. S végre ott van a természettudományok mérhetlen tenger, melybe be-bemélyed mint a buvár s szedegeti a szebbnél-szebb gyöngyöket. Az üstökösöt az apró fűszál minden érdekli az ő fáradszátlan, kutató elméjét.

Roppant sokat olvas; s megjegyzem, hogy lassan olvas, nem fájja a könyveket mint sok modern tudós, mert neki szokása írva, azaz jegyzetelve olvasni, valamint írva gondolkodik is. Mindig tollal vagy rajzonnal a kezében olvas és gondolkodik, s amint egy gondolata jön, azonnal feljegyzi, hol egy papírszeletre, hol magára a könyv szélére. Jobb szeretem, mikor ez utóbbit teszi, mivelhogy a papírszeletekre tett jegyzeteket olvasás után rendszeren összetépi s a papírkosárba dobja, mert úgy mond — ilyenkor megának gondolkozik s nem másnak.

Ez az „írva gondolkodás” és olvasás, ami neki első ifjú kora óta szokása, magyarázza meg azt a jelenséget, ami a történelem legnagyobb alkjánd is ritkítja páráját, hogy írott szava ép oly hatalmas mint élő szava, hogy irányja ép oly vonzó, elragadó és utánozhatlan, mint volt egyszer, s bizonyára lenne most is, ha alkalom nyílnék rá, ékeszölása.

Valaszomat tehát arra a kérdésre: hogyan van Kossuth Lajos? abban összegezem: hogy testileg és lelkieg oly erőben egészségesben van, hogy ha valami véletlen eset nem jön közbe, be fog teljesedni a nép jóslata, hogy századik élet évét is elérli. Adja isten, hogy úgy legyen!

Helpy Ignác.

Háboru küszöbén.

A mit a berliniek látnak.

Berlinben az orosz csapatösszpontosításokra vonatkozólag Ausztria-Magyarországban két áramlatot vesznek észre, melyek közül az egyik nyugtalanságot árul el, míg a másik az eseményeknek semmi nagyobb jelentőséget sem látszik tulajdonítani.

Álla alá, a másikat feje tetejére, s ugyanakkor illeszd ajkára ajkát, félek, az lesz az ellenvetés, hogy egy életrevaló leány aligha fogja engedni, hogy fejét próbá szorítsák. No de hát, mind-nki boldoguljon a maga módja szerint, a nő nem bizonyosan nem tör ki panaszaiban a csók művészet hiánya miatt, mindenik megteszi a magát a lehető legjobbban. Ha azonban egy ügyetlen n-m tud megfelelni kedvese leggyezsebb kíváncsának se e részben, gyakorolni kell, mert gyakorlat teszi a mestert!

Schönthan után: Ignác István.

Charmian.

Angolból fordította: Amica.

VII.

(Folytatás.)

Ó oly szép férfi, az a sötét provençal típusu szépsége van, a mit mindig bámultam, nagy sötét ábrándos szemei, melyekről Charmian azt mondja nevetve, hogy ábrándos kifejezéstek a szemöldök és szempillák hajlásának köszönhetik, mert Camille de Roquencourt nagyon élénk tud lenni mikor kedve tartja, s a legjobb és telhetetlenebb keringő táncos egész Londonban.

Már egy hét óta vagyok Earl's Gate-ban, midőn Purefoy néni levelet ír atyámnak, ki régi örmösre, és arra kéri, hogy hosszabbítsa meg még néhány nappal távollétemnek az engedélyét, hogy egy bába vihessen, melyre mindnyájan meghívást kapunk, vagy helyesebben mondom, melyre Purefoy néni az én részemre is szerzett meghívót.

Atyám örülni látszik, hogy ilyen jó oltalom alatt van alkalmam társaságba bevezettetni, s távollétem meghosszabbításába készséggel egyezik bele.

De Charmian, nekem binesen olyan ruhám a mit felvehessek. Csak nem mehe-

A dolog természetében van, hogy Berlinben annak az áramlatnak a győzelmét óhajtják, mely a tagadhatatlan orosz áziosiával szemben Ausztria-Magyarország részéről ellenrend szabályokat követel. A tényállásnak orosz részről való megvilágítása nem lehet a valóság-nak megfelelő, mert hiszen az orosz kor-mánynak érdekében van az, hogy foganatosított rendszabályokat békés színben tüntesse föl. A francia felfogás már eleve kedvező az oroszokra és kedvezőtlen a Németországgal szövetséges Ausztria-Magyarországra nézve. Az angol felfogás a helyzet rövidlátó megítélésének eredménye, mert a helyzet Angliára nézve semmi fenyegetőt sem foglal magában. Németország azonban a csapatösszpontosításokban oly tényeket lát, melyek jólétét aggasztják, habár nem is oly közvetlenül, mint Ausztria-Magyarországot, fenyegetik s ezért azokat oly figyelemmel kíséri, mely a Németország és Ausztria-Magyarország közt fennálló egyezmény mellett ugy Bécsben, mint Bpsten nagyobb figyelmet érdemelt volna.

A czár nem támad.

Londoni táviratok szerint ottani körökben egy jól értesült orosz diplomata azt mondta, hogy a czár támadó politikájáról szóló hírek helytelenek. A régi orosz-német barátság ismét helyre van állítva, s Ausztria-Magyarországot nem szándékozik a czár megtámadni, valamint ily irányú politikát sem akar támogatni.

Hivatalos hang.

A párisi orosz sajtóiroda a következő communiqué adja ki: Oroszország, mely elég bizonyítékot adta mérsékletének, el van határozva, hogy a bolgár kérdést megoldja Németország tagadja, hogy Oroszország iránt ellenséges szándékkal viseltetnek, s e nyilatkozatának őszinteségét Oroszország arról a nyomásról fogja megismerni, melyet Németország Ausztria-Magyarországgal és Oroszországra fog gyakorolni, mert az utóbbiak Bulgáriát nyíltan támogatják.

Tanácskozás Bécsben.

Mint Bécsből decz. 13-ikáról távirják ott az nap a király elnöklése alatt ismét katonai tanácskozás tartatott, melyben részt vettek „Albrecht főherceg, Bylandt-Rheidt hadügyminiszter, Beck br. tábornagy tábornoki főnök és a hadügyminisztérium osztályfőnökei.

A tanácskozás eredményéről még eddig mi sem tudható.

Hunyadmegyéből.

Déva, decz. 12.

Hunyadmegye rendkívüli közgyűlése f. hó 12-én laza érdeklődés mellett folyt le, alig 30-32 tag jelenlétében. Némelyeket a kellemetlen zord időjárás és a fenekeken sáros utak gátoltak a megjelenésben, mások ellenben a miatt maradtak távol, hogy a tárgysorozat nem ígért semmi szenzációs jele, de még csak érdekes közdelmeket sem.

Ugyan kit is érdekelnének a miniszteri rendeletek, a társadalmi átiratok s az allandó választmány utján betérjesztett községi ügyek, melyek máskor is és mindig jól előkészítve kerülnek a közgyűlés elé, ugy hogy csak áment lehet és kell mondanunk rajtuk? Ezekért bizony nem érdemes 20-40 kilométer távolból Dévára fáradni, időt és pénzt haszontalanul pazarolni. Még a szolgabírák és polgármesterek közül is többen hiányoztak, talán ad oculas demon-

tek el egy olyan fényes bába az én kopot ócska mulin ruhámban?

— Ki volt az a fiatal kisasszony, a ki „kosarat adott mielőtt megkérték”? — kérde Charmian mosolyogva, — a tűz hely előtt levő nagy karos széknél a melységéből.

— De Charmian —

— De édesem, Jeannette készíti a ruhát számadra. Az ilyen földi dolog által mint egy közönséges báli ruhá, ne enged angyal együgyűségedet megzavarítani.

Tudod e gyermekem, hogy ha te úgyelni kezdész arra, hogy mit veszel fel, bája idnek felelelenyészik.

— Nem is sokat tródom azzal — mondom, — de még sem óhajtok ijjesztőnek látszani.

— Gyermekem, te nem leszel ijjesztő. Te a legkedvesebb és legigézőbb kis Arcadia leszel, ki valaha a trois-tampst járta.

Ez este Owens Pleasant a városba jött, meglátogatott engem, vagy is inkább kihívott egy percre az ebédőbe, hogy egy kissé nehez, de nem nagy rézkapcsos dobozt, mit atyám küldött, a saját kezembe adjon. Pleasant velem van egy ideig, bölcs tanácsot ad magamviseléséről általánosságban, s figyelmeztet, hogy a hiúság által ne engedjem magamat elbolondítani; de én most az egyszerű süket vagyok, és egész idő alatt azt kívánom, hogy mielőbb elmenne, hogy a titokteljes dobozt felnyithassam.

Néhány percz múlva a Charmian szobájának a szőnyegén térdelve, falyitotom. Az anyám ékszeres ládájának, a fedelén ott van nevének kezdő betűje; és először látom életemben azokat az ékszereket, melyeket ő viselt, azokat a csinos portékákat, melyek ezúttal az enyémek.

Ez eszméletlen anyának az emléke elszomorít; szememben könnyök vannak midőn az ékszereket helyükből egyenként kiesz-

trálándó, hogy a közgyűlés nélkülük is elvégezheti a törvény által előírt teendőket minden hiba és fogyatkozás nélkül.

Egy pár érdekesebb mozzanat ezek dacára is fordult elő az említett közgyűlésen.

Az egyik az, hogy a vármegye ifjabb urai, felhasználva a kedvező pillanatot, kibuktatták a közigazgatási bizottság két veterán tagját. Holaki Imre országgyűlési képviselőt és dr. Petco Lázár ügyvédet, bejuttatván ezek helyébe magok közül Szilágyi Aladárt és Mara Lászlót. Sammi kifogásunk e szép reményű ifjú földbirtokos urak ellen. De annyi bölcsességgel talán még kellett volna birni a matadoroknak és a választó közgyűlési tagoknak, hogy mindig igaz ok nélkül ne dobjanak ki a közigazgatási bizottságból két szakképzett és tapasztalt főúrát két esztendőre becsületes munkálkodás után, csupán azért, hogy ifjabb nemzedék két tagjának tér nyíljon a szárnypróbálgatásra.

A dr. Petco Lázár kibuktatása nemtségi hullámokat is fog felverni, minthogy a közigazg. bizottságban egyetűl ő képviselte az oláh elemet. Kár az ily meggondolatlan cselekedetekkel a nemzetiségi reakción meg újra felkelteni. A bizottság több tagjai: Br. Jósika Géza, Danó Károly, Szereday Aladár újból meglőnek választásra.

Az igazoló választmány tagjai lettek ismétlenül: Gr. Kun Géza, Lázár György, Kun Róbert, Balanici János, ifj. br. J. Lajos, Dobay Károly, Susnak Nándor, László Zsigmond és Hajduky József.

A másik föltűnőbb érdekes esemény volt a Barcsay Kálmán alispán válasza azon, Imecs Ignác által még október havban tett interpellációra, mely annak idején kivonatilag e lap hasábjain is ismertve volt. Hanem az érdekes válasz elmaradt. Az alispán kijelentette: hogy mint a Simeonás János árvasszéki úrnak ellenben adott összes iratok, az interpelláló Imecs Ignác ur felebbesése folytán, a belügyminisztériumhoz terjesztett fel, nincs és nem is lehet abban a helyzetben, hogy az interpellációra felelhessen. Praejudicálni pedig a miniszterek ítéletének nem akar. Imecs még két társa az alispán ezen feleletével nem találta kielégítőnek, ellenben a közgyűlés többi tagjai az adott viszonyok között helyesnek és korreknek ítélték az újat, az alispán választat tudomásul vették.

Egyéb baj nem történt.

Solymosi.

Baj van.

Már ha egyáltalán létezik baj a világon, akkor ebből a portékából ugyancsak kijut a „mustra-megye” boldog lakóinak.

Báró, Bánffy, Deszö — két vármegyének — jobban mondvá, négyből kettő gy megyének — örökös főispánja és királyi tosa jól ért ahhoz a mesterséghez, miké kell két vármegyét kulturális, finánciál közeledési és közgazdasági téren modernizálni.

Ha látja, hogy baj van a közlekedetérén — terem vasutat a népnek a földnekéből. Áldott jó portéka az a vasút — még áldottabb az a vármegye, melynek a lajából parancsszóra teremnek a vasú szárny-vonalok.

Csakhogy azért a baj nincs ám elírva — csak szaporítva. Ezt érzi a nép, nyug alatta két vármegye boldog lakosság.

A vasút „ahhoz képest” elég vig-

dem, és tiszteletteljesen vissza teszem; Charmian a nagy karosszék mélyéből néz rám.

A kis ládában 3 sötét kék bársony bőlök fók van; a felsőben két különös indiai arany karpereczet látok, melyek vasturkisz kéreggel vannak bevonva, van benne valami külföldi olvasó, egy málai matü, és fülbevalók ezüst sodronyból, egy kis arany óra lánczostól, s két nagy gyűrű. Látszik rajtuk, hogy anyám ezeket szarta volt viselni minden nap, olyanok mint a csak most tették volna el éjszakán. Hosszasan nézem őket, mielőtt a másik két kinyitám, s bár tudom, hogy Charmian szeretné látni az egész doboz tartalmát, ő egy szót nem szól.

A türkisz ékszerek többi része a második fiókban van, egy nyaklánc, mellti fülbevalók, és szép nagy arany medallion az atyám arczképével, 3 gyönyörű gyémántgyűrű, egy pár gyémánt fülbevaló, egy bintokkal s gyöngyökkel kirakott csak melynek társa a birtokomban van, egy kete bársony szalagon hordom a nyakamra s egyike azon kevés ékszereknek, melygyermekkorom óta viselek, van még egy nagy amethyst mellti, finom sodrony kával körülveve.

De a 3-ikban vannak a legszebbek, puha bársonyon egy gyönyörű fehér gyöngnyaklánc fekszik, két nagy hosszukás arany foglalt gyöngy fülbevalóval, egy gyöngyös mellti, két széles karperecz gazdag kirakva gyöngyökkel, csatlok, boglárók, hatük, mind gyöngyökből, és a drága gyöngyökön kívül egy kis puha szőke gyermek haj fűrt.

— A te hajad, mondja Charmian.

Szemem elhomályosultak a könnyektől. Kitétte ezt a kis selyem hajfűrtöt a gyöngyöden a legdrágább kínosi közzé. Kitétte volna más mint az édes anyám.

(Folyt. köv.)

deli ugyan kis és nagy Szamosnak re-
ges völgyeit, de abból a hóból nem
kárja ki a népet, hogy ez a vasút olyan
közös a vármegyének, a mely bajjal jár.
Hát a baj tényleg meg is van. A
vármegyék dijaiból már olyan tetemes hát-
terült össze, hogy csak úgy zeng bele
Szamos völgye. A hátralékok csak úgy
liknek az exekuczió alatt, s annyi hasz-
nát látnak a vasutból, hogy az exekutorok
est gyorsabban eljuttatnak egyik falutól a
másikig.

Aztán abban is baj van ám, hogy a
résvényesek még mind várják az ígért
utakat, de hát biz azt még hiába várják
most már a báró főispán, mint haljuk
ma gondolkozik, hogy a részvényeseket
valamely formában az osztalékról való le-
mondásra bírja — a közérdek szent revo-
lúciójáé. De a bajnak még itt sem lesz vége,
mert a báró főispán még azon is gondol-
kozik, hogy a részvényeseket valamely
formában a részvény tulajdonjogáról való
mondásra is rávegye. Akkor aztán: vigan
tárol a portugál.

De hát nem azért mustra megye — e
megye, hogy ennyi bajjal bejárja.

A báró főispán — ismét csak — a me-
gye központjának nemes Deés városának
utájából kinyit egy állandó nemzeti szin-
teat, melynek egyéb baja nincs, csak hogy
nincs semmi sem állandó, sem a közönség
része, sem a muzsák díszsége, sem a
színházgatók szerencsége.

A direktorok sorra bukának ebben a
pompás kis családi fészeken; a t. e. publi-
kum epedő pillantásokat vet az épületre
felől, de hogy benn mi történik, arra
nem kíváncsiak. A muzsa pedig kiteríti bu-
datának gyászátját az új templom fölé
— a bátor arczot fordul el — a direkt-
orok, s az inségekben szülő muzsafiaktól.

A mig nem volt színház az volt a
haj; most van színház — s megduplázódott
a baj. Baj szülte a színházat, s színház
szülte a bajt. No hát ez nagyon természe-
tes vegyfolyamat a mindenség nagy kony-
tájában.

De a báró főispán úgy találja, hogy
ennyi baj nem elég az 5 négyből kettővé
gyurt vármegyének.

Nosza: kiállítás a vármegyének. Hadd
létszék a város, a metropolis, hadd
hangjenek a falak — örüljön a jó nép. Ez
szavazat Deésen üti fel tanyáját az urak
1887-ik éve október hava 16-ik napjá-
ra fogva hét napon keresztül. Nagy akot-
lat hevenyésznek Szamos parján gyalut-
lan deszkákból megyebeli kis és nagy bar-
nok és baromfiaknak. Egy álló hétig bün-
ből a birkasereg, nyitinek a tüzes lovak
s gágognak megyebeli ludak, öröme me-
gyebeli népeknek, s országos nevű férfiak-
nak. Álló hétig sürgő forog a metropolisban
minden rendű népség.

És a kiállítás?

No ez egy hét eltelte után megerősi-
tette megyebeli népekben azt a hitet, hogy
a kiállítás dícsőséget egy hétig igen, de
hasznat nem szerzett, sőt növelte megye-
béli népek baját nagy időbig terjedőleg.

Metropolisban egy hét után, lecsede-
nült minden, s megkezdődött újabb bajokkal
való küzködésnek állandó folyamata.

Barok hajlékhoz felhasználási any-
gokra árverést hirdettek. Nem kell senki-
nek. Árlejtéssel próbálták: potom áron sem
kár a jószág. Az anyag ott van, rövid di-
csőség állandó hirdetőjeképen.

Megszaporodtak a bajok szokatlan mére-
tekben.

Kiállítás nagy deficitet záru. Ezt
elintetni csak pénzzel lehet. Kiadott bá-
ró főispánik rendelet: fizessetek megyebeli
népek. De honnan fizessenek, mikor min-
den pénzüket elnyelte a modern haladás
közvetlen szükséglete. De hát mire valók
itt, bíróságok és exekutorok? Most aztan
csak garnirozzák a megye kiállítási dí-
csőségét végrehajtott dobszóval, s megye-
béli szegény gazdagok portékája szépen
szokhoz vándorol, a kik többet adnak érte.

Egy heti kiállítás dícsőségnek tö-
mélten utóhajai naponként szaporodnak.
A dícsőség zaját dobpergés váltotta fel. —
Szép a modern haladás, de éppen illő zene-
kiséret ez megyebeli mustra népek megvi-
szalására.

Hát bizony csak boldog az a vármeg-
ye — melynek feje így gondoskodik a
népről.

Hja, a dícsőség bajjal jár még a —
mustramegyében is!

MINDENFELE.
Kolozsvár, december 14.
— Kolozsvármegye közönséghatá-
ra ma délelőtti tartá meg br. Jósika Sa-
mul főispán elnöklése alatt rendkívüli köz-
gyűlést, melyen szép számmal vettek

részt, még a vármegye legmesszebb eső
részeiből is. A rendkívüli közgyűlés egyik
fő tárgya az új vármegye ház építésének
kérdése volt. — Az építés egyhangulag
kimondatott, — s csak a felett folyt
vita, ha valjon az új megyeház elkészültéig
— mely néhány évet vehet igénybe — minő
intézkedések tétessenek, hogy a hivatalos he-
lyiségek tulajdonjogát segítsék legyen? A
vitában az alispánon kívül részt vettek még
Bónis István, Mara Endre és Benkő Mihály.
Végre az állandó választmány véleménye
értelmében kimondatott a jelenlegi vármeg-
yeház keleti szárnyának kiegészése. Az új
megyeház építésének előkészítésére kiküldött
bizottság felhívott, hogy a megvásárolandó
helyekre nézve sbb január—juni közgyűlés-
re javaslatot tegyen. A közgyűlés további
folyamán letárgyalatott a jövő évi utmu-
ka előirányzat — s még egy pár kisebb
jelentőségű ügy. Végül a közg. bizottság-
ból a törvény értelmében kilépő 5 tag újra
és egyhangulag megválasztott.

— Az új vármegye ház építésének
kérdéséről egy új és igen k-dyözö fordulat
állandó be, ugyanis gróf Bánffy György a k.
magyarutazó és trancsintér sarkán levő pus-
tataktól hajlandó a vármegye részére el-
adni. E szeglet telek igen alkalmas egy mó-
numentális vármegye ház részére. S egye-
lül a város ez emelkedő és gyönyörű
résznének beépítése egy nagy lépéssel ha-
ladna előre; de másfelől a hivatalokat
kereső fleknek is nagy könnyebbésségül
szolgálna, ha mentől több hivatal lenna ily
közeli egymáshoz. A mint a rendkívüli köz-
gyűlés alkalmából bent levő vidéki birto-
kosság hangulatát kivehetjük, mondhatni
egyhangulag a mellett vannak, hogy az új
vármegye ház a Trancsintérre építessék.
S miután e telek olcsóbb is mint a Kir-
mayer-féle, — hisszük hogy az oda is fog
épi tetni.

— Magyarok és az „Allgemeine.“
A müncheni „Allgemeine Zeitung“
legújabb száma élén arról cikkez, hogy a
„legrégibb német gyarmat.“ (?) Nagy-Sze-
benben dr. Teutsch szász püspök 70-ik sü-
lötésnapját ünnepli és az erdélyi szász nép
„szellemi fejé“-nek azzal fel örömet szerez-
hetni, hogy a magyar szarnökságról újból
megírja elköptottat frázisait. Kijelenti, hogy
az erdélyi szászok az elvakult magyarok
uralma alatt már nagyon is sok gyászt vol-
tak kénytelenek elviselni: hogy „új viha-
rok fenyegetik őket, mert a magyar állam-
férfiak nagyon jól tudják, hogy a nem magya-
rok további még erősebb elnyomása mindig
csalhatatlan eszköz arra, hogy újból me-
nyerjék nemzetük ingatag kedvezését és
eríthessék a saját rossz gazdálkodásuk mi-
atti haragot.“ Azt hisszük, hogy a müncheni
„Allgemeine“ együgyű nyilatkozatai nem
fogják érzékenyebben megvárni a magya-
rok és szászok között fennálló jó viszonyo-
kat (!) s épp ezért nyugodt lélekkel s min-
den megjegyzés nélkül ad akta tehetjük.

— Brassói hírek. A német
kaszinó vasárnap tartotta idei közgyűlést.
Az egylet bevétele volt 2355 frt 47 kr;
kiadás 2550 frt 47 kr, s így pénztárhé-
szlete 5 frt. Az egylet vagyona 1590 frt 36
kr, mivel szemben 393 frt 71 kr adóssága
van. A közgyűlés elismerését fejezte ki a
tisztelt s a választmányának és közfelkiál-
lással újból megválasztott. — H a n g v e r s e n y.
A filharmóniai társaság Brandner
A. karnagy vezetése alatt f. hó 14-én, szer-
dán, a Nró 1. termében nagy művelzetet
ígérő hangversenyt rendezt, melynek mű-
sora következő: 1.) Előjáték „Leo hengrin“
hez Wagner Richardtól. 2.) Hegedűhang-
verseny Hódartól. Zenekar kíséret mellett
előadja Krause M. ur. 3.) Beethoven „Ero-
ica“ symphoniája.

— Népgyűlés. Az Emke brassó-
megyei főkégyeletének választmánya va-
sárnap f. hó 18-án d. u. 2 órákor népgyű-
lést fog tartani Csernátfaluban az „Inter-
national“ vendéglő nagy termében. Hétfá-
luban már minden megtörtént a gyűlés si-
kere érdekében, melynek feladata lesz, ter-
jesztani az Emkét Hétfaluban. Nagyon óhaj-
tatna volna, ha Brassóból is mennél többen
vennének részt.

— A nagybányai gyilkosság. A Weisz
Zsigmond meggyilkoltatása ügyét
hétfőn tárgyalta a curia. Szepes Elek vad-
lott 12 évi fegyházra ítéltetett, a másfél évi vizsgálati fogáság beszámítá-
sával.

— Bismarck hg. betegsége, mely
az egész világon nagy feltűnést keltett, már
jobbra fordult. Baja úgy látszik közönséges
bélhurut volt, a mely semmi utóhatással
sem lesz.

— Kis hírek. Összeült a napokban az al-
más iratosi templom Aradmegyében, mely a legrégibb
volt a vidéken. — A z é h e z ó k javára Keresztény szin-
igazgató Aradon vasárnap előadást tartott s 70 ft jó-
vedelmet juttatott a célra. — B e c s n á k t á l Pleskuz
Aradmegyei közönségben Kozma Sándort, ki gyakran itas
volt s ilyenkor késsel járva az utcán mindenkit meg-
dölessen fenyegetett. — S z e g e d mulatni készül a far-
gással. Nem kevesebb mint 10 nagy bál van készülö-
lőben. — A szegedi pályaudvarban teg-
napelőtt halálos végű baleset történt. Müller István
vasúti munkást tolatás közben egy teherkocsi agyon-
nyomta. — A szegedi rendőrség ismét egy bravur
fogást eszközölt. Egy egész lökött bandát elfogott va-
sárnap. — B e c s n e b e n tegnapelőtt éjjel öngyilkos lett
Greiner Gusztáv nyugalmazott altábornagy. Ki-
váltásához képest minden pompa nélkül temették. —
U z s o d pestmegyei közönségben két nap alatt 5 em-
ber halt el himlőben, — az iskolákat emiatt bezárták.
— Nagy-szúr a ny közelében orviamadók a mult hé-
ten meglőtték gr. Károly Alejos vadászát. — R ó m á-

b a n a napokban jelennek meg Garibaldi emlékiratai egy
vaskos kötetben. — Patikáros Fer kötetét
nagy baj érte Párisban. Valami kőműfont gazember
ellopja az egész banda vonó szerszámát s a szegény
csigányok tetlenül maradtak, mint szárnya szegett
madarak.

VÁROSI HIREK.

— A városi közigazgatási bizottság
tegnap délután tartotta báró Jósika
főispán elnöklése mellett. decemberi ren-
des ülést. Az ülés ezuttal csak rendes fo-
lyó ügyekkel és szakelődök jelentéseivel
foglalkozott.

— A városi szervezeti szabályrend-
letét tárgyalta tegnap folytatól a váro-
si képviselőtestület szakosztályai. Cseké-
lyebb jelentőségű változtatásokkal a 78. §-
tól a 246 §-ig tárgyalnak, úgy hogy ma
valószínűleg befejezik az egész javaslat
tárgyalását s az még a héten (pénteken)
vagy legkésőbb a jövő héten közgyűlés elé
kerülhet.

— A népiskoláknál már rég é-
zett anomalia volt az, hogy az előadások
telj. időben is korán reggel 8 órákor kez-
dődtek Csupa szánalom nézni azokat az apó-
róságokat (6—7 éves gyermekeket), kik a
zuzmorsai telj. reggelen a óskörgő hidegben
dideregve bandukolnak, bizony némelykor
jó távolról, az „iskolába.“ Természetesen a
szülőknek már rég megjött az a gondol-
lat, hogy ilyen ellen való vétek az apó-
ságokat olyan korá reggel után indítani.
Ezért a legtöbb népiskoláknál már rég óta
tapasztalják, hogy a gyermekek csak 9 óra
felé szállingoznak be. E tekinteteket tartot-
ta szem előtt a tegnap tartott városi köz-
igazgatási bizottsági gyűlés, midőn Kozma
F. tanfelügyelő indítványára kimondotta,
hogy ezután a téli időnyben (október—
márczius) a népiskolák 1. és II. osztályában
az oktatás csak reggel 9 órákor kezdendő
meg. Sami kétség az iránt, hogy egy a
szülők, mint a felekezeti hatóságok helyes-
léssel fogadják ezt a czélzserű intézkedést.

— A kerécskő ifjuság delegálé-
nek szombaton tartandó táncos estélye a
Rúdtonban népségek ígérzik. Az ügyes
rendezés buzgó agitációja folytán sokan
készülnek s a változatosan összeállított mű-
sor is vonzórt gyákorol. A meghívókat már
nagy számban szétküldte a rendező bizott-
ság, melynek élén Gajdó István elnök áll.

— Felolvasás. Az erdélyi Múzeum-
egylet főelőszel nyelv- és történelem tudó-
mányi szakosztálya f. hó december 16-án
pénteken d. u. 5 órákor az egyetem böcs
karának VIII. sz. termében felolvasó dílet
tart. Tárgyak: 1. A varázs-költészet a ro-
mánoknál. Irta és felolvassa Moldován Gar-
gely szako. tag. 2. Adalékok Mithra kul-
tusához. Irta Király Pál szako. tag, felol-
vassa a titkár.

— Az erdélyi múzeum egylet
orvos természetudományi szakosztálya fo-
lyó 1887 évi decz. hó 16 napján d. u. 5-
kor a természetani intézet helyiségében tartan-
dó természetudományi szakülést tart. Tá-
rgyak: 1. Dr. Euta Géza: Adatok Erdély
Herpetológiájához. 2. Sárdi István: Raga-
dózó madaraink magyar elnevezéséhez. Be-
mutatja Dr. Euta Géza, Dr. Gerevici Emil:
König Gyula nagy matematikai munkájá-
nak ismertetése. Bemutatja Dr. Farkas Gyula.
4. Dr. Koch Antal: Jelentés ásvány-
gyűjtő székely földi utjának második fe-
léről.

— Az athletikai klub igazgató
választmánya 1887. december hó 15-én csüt-
örtökön d. u. 5-kor gyűlést tart. Tárgyak.
1. Nyegveny jelentkezők taggá felvétele.
2. Hazi versenyügy. 3. Korcsolya verseny-
re bizottsági javaslat. 4. Közgyűlés ügye.
5. Egyéb egyleti ügyek. 6. Indítványok.

IRODALOM.

Donnelly — Shakespeare-ről.
Azt a régi vitát, hogy a Shakespeare
színdarabjai nem Shakespeare írta, most megint
főlelevenítték Amerikában Donnelly.

Walpole Horace, a híres publicista,
már a mult században állította, hogy Sha-
kespeare nem Shakespeare. Később, kivált e
század elején sokan foglalkoztak a kérdés-
sel, úgy hogy annak egész irodalma kelet-
kezett. Az újabb időben Miss Delia Bacon
és W. H. Smith foglalkoztak tüzetesebben
a kérdéssel.

Valamennyien abból a föltevésből in-
dultak ki, hogy Shakespeare a szegény szü-
lök gyermeke, az alárendelt tehetségű szí-
nész, az elég ügyes színháztulajdonos soha
sem volt abban a helyzetben, hogy magának
azon nagyfokú ismereteket megszeresse, me-
lyek a kérdéses színművekben kifejezésre
jutnak. E színművekben a történelem, a klas-
sikus irodalom, az orvosi tudomány, a ter-
mészetrajz, a természettan, a politika, a
stratégia a legnagyobb alaposággal tár-
gylatnak ama korszakot messze túlhaladó
ismeretbőséggel. Ezen kívül a legmag-
sabb és legelzártaabb udvari élet formái-
tásait biztos tájékozottsággal jutnak napvi-
lágra. Ilyesm nem telhetett ki a vissza-
vonultságban élt Shakespeare-től. Elettől
nem maradtak fenn a tudományos buvár-
latnak nyomai. Halála nem keltett Angliá-
ban fájdalmas megdöbbenést. A lelkes, ki
eltemette falusi magányában, azt jegyezte
föl: „Shakespeare sokat szeretett inni; et-
től lázat kapott s abban halt meg.“ Nem

maradt utána egyetlen sor jegyzet. Vég-
rendelésében mindenről, még faággyáról is
megemlékezett, csak hallhatatlan műveiről
nem. Harminczhat színdarabja közül kilencz
csak halála után két évvel jelent meg;
ugyanazon irással, mint a többi, minden ja-
vítás nélkül, a mi bizonyítja, hogy egy-
ezeket mint a többi valakinek másolta.

Tény, hogy ama korszak legnagyobb
tudósa Verulam Bacon volt. Tény, hogy a
Bacon inductív bölcselése végig húzódik a
Saakespeare művein. Tény, hogy Bacon
állásánál és hivatalánál fogva ismerte az
udvari életet. Tény, hogy az olasz és ró-
mai talaju színművek megjelenése össze-
esik Bacon olaszországi utjával. Tény, hogy
a Bacon műveiben ugyanaz erőteljes styl
nyilvánul, mint a Shakespeare színdarabjai-
ban. Tény, hogy Bacon nagy előszeretettel
foglalkozott a költészettel s az udvar mu-
lattatására színműveket is írt és adatott elő.

Igy jöttek rá arra a kombinációra,
hogy a Shakespeare műveit Verulam Ba-
con írta. De a reális bizonyítékokat senki fel-
hozni nem tudott.

Most azonban Donnelly írott bizonyi-
tékokkal lepi meg a világot.

Tudva van, hogy Bacon nagy elősze-
retettel foglalkozott a kriptográfiával s a
titkos jelek használatáról egyik legkivál-
lóbb munkájában, melynek címe: „De aug-
mentis“ hosszasan értekezik.

Donnelly évek óta kutatja azt, vajjon
az 1623-iki folio-kiadásban, mely Shakes-
peare műveit tartalmazza, nem rejlik-e va-
lahol valamely titkos jelben, vagy betű
összeállításban Bacon neve?

És a hosszú munka végre eredményre
vezetett. Donnelly legalább erősen meg van
röla győződve. Egyes szokat kiválaszt az
egyes lapokról, a lapszámok szerint rendezi
őket, összeadja és sokszorozza a számokat s
ezek utmutatásához képest állítja a szava-
kat egybe s ily uton egész mondatokat hoz
ki, melyek Baconról, Erzsébet királynőről,
I. Jakabról, Shakespeare-ről szólnak, sőt
kereks adomákat foglalnak magukban. Nagy
szerepet játszanak ebben az összeállításban
a föl betűkkel nyomtatott szavak, melyek
a dílt-kiadásban nagy számban fordulnak
elő ott is, a hol ily eltérő nyomtatásnak in-
dokát eltalálni nem igen lehet. Donnelly két-
ségtelennek tartja, hogy e folio-kiadás így
csak Bacon rendezhetze, ki megírta a krip-
tografia elméletét és saját műveiben gya-
korlatilag alkalmazta ezt az elméletet.

MŰVESZET.

* Nemzeti színház. „Kisasszony felesé-
gem“ című dallamos zenéjű operette hoz-
zott össze szép számu közönséget tegnap
este a színházba. Az előadás egyike volt a
jobbakknak. A czím szerepét R é t h y Laura
k. játszta sok szerencsével és osztatlan
tetszés között. Bár az ilyen naiv lényekhez
nincs megfelelő temperamentuma, mindaz-
által sok szeretetreméltósággal ruházta fel
szerepét, s dalait melegséggel s a nála meg-
szokott művészettel énekelte. A közönség
minden dalát zajosan tapsolta, s a híres ka-
kukdalt megismétteltette. Néhány dalt K e r-
t é s z Mariska is igen csinosan adott elő.
K á p o l n a i Frikkel szerepében jól érvé-
nyesítette elpusztíthatatlan tenorját. Palmé-
dot N é m e t h József játszta discretül és
sok eredetiséggel. A többi szerepek V á r a d i
M., A n d o r f i kezében voltak. Az előadást
Virányi karmester gondosan és értelmesen
vezényelte.

* A színházban igen élvezetes esték
ígérkeznek a het hátralévő napjain. Holnap
és holnapután „Hoffmann meséi“ Offenbach
é elővételten szép zenéjű operette adatik
R é t h y Laurával, kinek alkalma lesz szép
hangját értékesíteni. A művész nagy elő-
szeretettel tanulta be e szerepét s a közö-
séget igazi zenei élvezetben fogja részesi-
teni. — „Stuart-Mária.“ E K o v á c s Gyula
remek fordításában kerül színpa s a szere-
pe a drámai személyzet legkiválóbb erbi-
nek vannak kiosztva. Vasárnap és hétfőn a
debreczeniek kedvelt baritonistája: H a d a i
Lajos fog kétszer szerződötési czélból ven-
dégzerepelni.

* Színházi műsor. Holnap, csütörtök-
kőn: „Hoffmann meséi“; Pénteken: „Hoff-
mann meséi“; Szombaton: „Stuart-Mária“;
Vasárnap; „Fehő Klári“; Hétfő: „Rip van
Winkle.“

* Két újdonságra készülnek színházunk-
nál. Az egyik Lindau Pál vígjátéka a „Si-
ker“, másik Bercsényi B. színműve „Új
élet.“ Mindkettő a budapesti nemzeti szin-
ház repertoire darabja. Előadásuk még e
hóban várható.

NEMZETI SZÍNHÁZ.
Bérlés
Kolozsvárt, 1887. december hó 15-én.
HOFFMANN MESÉI.
Operette 3 felv.

Legujabb.
Az „Ellenzék“ sürgönytudósítása.
Budapest, nov. 14.
A képviselőház mai ülésén Tiszta
miniszterelnök válaszulva Eötvös Ká-
rolynak a kaposvári választásra vonat-
kozó interpellációjára, elmondta a vá-
lasztás részleteit, s különösen hangu-
lyozta beszédében, hogy a választási
elnök nem volt azon párton, mely-
nek jelöltje megválasztatott. Valótlan-
nak mondja, hogy a választási jegyző-
könyv meghamisított. Beszéde végén
kijelentette, hogy felesleges a király-
nak jelentést tenni az ügyről, mert
nincs tény alap rá. — Ő felsége praer-
ogativái közé nem tartozik azon
jog, hogy egy választás felett erkölcsi
bírálatot mondjon. A válaszok nagy zaj
között tudomásul vétettek.

FELELŐS SZERKESZTŐ és LAPTULAJDONOS
BARTHA MIKLÓS.
SEGÉDSZERKESZTŐ:
MAGYARY MIHÁLY.

NYILTTÉR.*
A „Kolozsvárról.“
„Házastárs titkár“ czímen közöl a
„Kolozsvár“ című lap az „alsófehérmegyei
történelmi, régészeti- és természetudományi
egyletről“ folyó évi december 9-iki száma-
ban híreket, melyekkel, mint más — rólam
közölt valódan hirieivel olvasóit úgy látszik
újra alaposan felakarája ültetni.

A közlemény különben a laphoz éppen
nem illő módon hamisítja meg a közjegyzői
törvény által hiteles helyül kijelölt Je-
szenszky Danó budapesti kir. közjegyző
860—1887 ügyszámu hiteles tanusítványát,
a melyben sem a „Kolozsvár“ „gonosz
hangja“, sem az egyleti tárgyak „kidobása“
sehol elő nem fordul és nem konstátálható.
Arról sincs szó az említett hiteles okirat-
ban, mely az említett levél szövegét magá-
ban foglalja, hogy az egylet iratait vissza
nem adom.

Eljárásomat pedig „sajátságos basás-
kodás és házastárs-nak — csakis egy ma-
gáról megfélekedeztet“, és engem ugylátszik
sistematic provócálni, és ezzel engem mu-
lattatni óhajto lap — a „Kolozsvár“ nevű
újság meri nevezni, a mely lap különben
rólam, már valótlán és rágalmaszó híreket
terjeszt, mások is kegyeskedett.

A „Kolozsvár“ ugyan olvasta már, az
általa hamisított kivonatban reproduált le-
velemet, hanem, ha óhajta, a fenti ügyszá-
mu közjegyzői hiteles tanusítványt, közlés
végett szívesen bocsátom rendelkezésére,
melyből a nevezett lap olvasói látni fogják,
hogy mily alapon nyugszanak a „Koloz-
svár“ hiteles hírei, és zínó hamisító a lap
hangja és modora.

Az említett levélben, mely végig ud-
varias hangon van írva, én, — hivatkozva
az egylet elnökségéhez küldött, szintén ud-
varias hangu felkérő előző levelemre —
(melyre azonban nem épen udvarias — sőt
nagyon is különös modoru, és elnökségi lát-
tamozás nélküli — „titkári“ válasz jött az-
zal, hogy az egylet tárgyait akkor fogja
átvenni, ha kedve lesz“) — újra felkértem
az egylet elnökségét, hogy az egylet tu-
lajdonát képező tárgyakat és az iratok egy
részét, mult hó 17-én szíveskedjék átvenni,
minán lakosom, melyben azokat, eddig szí-
veseséggel tartottam — szük — s ha a tár-
gyak át nem vétetnének, én kénytelen len-
nék azokat folyosómra „rakatni“ — és te-
hát nem a „Kolozsvár“ hamisítása szerint
„kidobatni“ — Az egyleti iratokat különben
már közjegyzőileg is el küldtem.

Tudja jól a „Kolozsvár“ szerkesztője,
mert bizonynyal olvasta az általa hivatko-
zott évi „jelentést“ is, hogy annak a hangja
is legkevésbé sértő, és jelentések szokott
hangjától éppen nem tér el és tárgyilagos;
de neki úgy látszik passziója hamis híreket
terjeszt, s hiteles okmányok tartalmát
hamis szövegben közölni.

Valamint passziója lehet e hirieivel
a tényeket is elferdíteni, miután maga is
tudja, hogy az egyletet én teremtettem,
és pedig nem épen olcsón — a mennyi-
ben másfél évi munkával és több ezer
forintommal hoztam az egyletet létre,
melyet az első rendes közgyűlésnek —
száznoloz és illetve 125 taggal — és sa-
ját zsebéből és pénzemből, a legutolsó
kiadási krajczárig előlegezett állapotban
adtam át, s hogy „titkára“ sem voltam az
egyletnek, hanem az egy évi provizorium
alatt is állandó „előadó“ czímmel hivatal-
nok, személyzet, pénz és minden nélkül
egyedül és mindene.

Azt hiszem a „Kolozsvár“ ezt az el-
járását egy magát komolyának mondó lap
részéről — teljes tisztelettel lehet „házas-
társ-nak, lehet „gonosz hangnak“ és le-
het bizony „sajátságos basászkodásnak“ ne-
vezni, s érte a szerkesztő és küldőtől mel-
tán törvényes felelősséget követelni, és azt,
hogy jelen sorokat egész terjedelmében kö-
zölje lapjában.

Reiner Zsigmond.

* Ezen rovat tartalmáért nem vállalunk felelő-
séget. S z e k i.

Hirdetések.

A Magyar-Francia biztosító-részvénytársaság
KOLOZSVÁRI vezérigénységénél
 1064 (1-3) (Bel-monostor utca 12. szám alatt)
 egy **segéd-könyvvezetői**, illetőleg **gyakornoki**
ÁLLOMÁS VAN ÜRESEDÉSBEN.

Jó bizonyítványokon kívül **szép írás és a német nyelv** bírása is feltételeztetik.

Magyar iparcikk

aránylag rövid idő alatt oly bámulatos mértékben még nem terjedt el, mint a

LENCK-KÁVÉ,

mely minden tekintetben felülmúlja a kereskedelemben előforduló összes pótkávékat. A ki jó kávé akar inni, ma már nem nélkülözheti a

LENCK-KÁVÉT,

mely kellemes illatot és szép színt ad a kávénak.

A t. eláruló urak rizikó nélkül győződhetnek meg a Lenck-kávé kitűnőségéről, amennyiben Lenck S. soproni pótkávégyára levelező-lapon kifejezett kívánságra mintákat rögtön ingyen és bérmentve küld. Kolozsvárt képviselő: Kauntz József ur. 1037 (6-20)

FÉRFI INGEK, mangett és gallérok, nyakkendők, ing és mangett gombok, sétabotok, eső-ernyők, téli keztyűk, alsó ingek és nadrágok, kutyabőr és bali csattos keztyűk párja csak 90 kr.

KARÁCSONI INNEPEKRE!!

Kész női ruhák, felsők, piquetek, kartonok, ruha diszek, csipke függönyök, csipke Volánok, Hárász derekak, szalagok, mindennemű bélések és rövid áruk sat.

OLELLI HUGÓ divat-raktára.
 1047 (1-x) Belhid-utca 7. szám.

Azonnali elszállítás.

TÜZIFA!

Öl- vagy félöl számra, egészben vagy felvágva, házhoz szállítva a legjobb minőségű nem usztatott

bükkfa kapható

WERTHEIMER VILMOS

fűszer üzletében, Széchenyitér 7. szám

Egy egész öl fa 11 frt 50 kr.

Rögtöni elszállítás.

LÉVAIDEZSŐ

bőrraktára Kolozsvárt, belhid-utca 8. sz.

Van szerencsém t. vevőim becses tudására juttatni, hogy njabban tett előnyös bevásárlások folytán

bőráru üzletemet

ismét dúsan és választékosan felszereltem és azon kellemes helyzetben vagyok, hogy mindennemű bőráruk és csipéz-kelmékkel egy nagyban, mint kisbányában és kivágásokban

az eddigieknél még jutányosabb árakban szolgálak.

Tudatni kívánom továbbá, hogy több vevőim által kifejezett kívánságának engedve, elhatároztam üzletemet kész (richtolt) lábbeli-felső részekkel is felszerelni és ezútra sikerült a fővárosból

SZABÁSZT

megnyernem, kit üzletemben t. vevőim rendelkezésére tartok és elvállalok mindennemű cipő-felső részek elkészítését (richtolását) mérték szerint a legrovidebb idő alatt, a nélkül, hogy az elkészítési díjnal legcsekélyebb haszonra is számítanék, miután az üzletágat csupán csak t. vevőim kényelmére rendeztem be. — Szentgyörgy a készletben levő (richtolt) felső részeknél minden külön haszon nélkül csak az anyag és munkadíjat számítottam.

Vidéki megrendeléseket is a legjutányosabban és leggyorsabban teljesítek; szives figyelmébe ajánlom továbbá nagy készletemet a legkifinomott minőségű és mellett jutányos árban számított

FORBÓRÓKBÓL

u. m. lakkok, zergék, víkszos-bőrök, flesch és Heyl-féle gyatmány stb., melyekből fetszés szerint egy kötése, mint darab-onként, nem különben kivágásokban is szolgálak.

1021 (6-110)

LÉVAIDEZSŐ.

Karácsonyi és Újévi

bel- és külföldi

leghasznosabb női ajándékok
 dúsan választékban.

MEGÉRKEZTEK

és a legolcsóbb árak mellett kaphatók

BETEGH PÉTER

női-pipere üzletében (főtér).

Az idény előhaladta miatt

diszített és diszitetlen kalapok leszállított árban.

Még megemlíteni óhajtom, hogy a farsangi idényre

Báli ruháknak-valóbból és virágokból
NAGY RAKTÁRT

fogok tartani, valamint megrendeléseket is, ruha-derék és előhossza beküldése után felelősség mellett elvállalom.

Teljes tisztelettel:

BETEGH PÉTER.

1057 (2-x)

A legolcsóbb árak mellett.

Megérkeztek

KARÁCSONYI és ÚJÉVI

AJÁNDÉKOK

SZABÓ FERENCZ

nürinbergi és diszmű árú üzletében
 (Kolozsvár, Főtér 17. sz. Br. Szentkereszt-féle ház.)

Gyermek játék szerek
 igen szép és nagy választékban.

Ezeket kívül mineen és szakmába vágó u. m. „Albumok” a legdiszesebb kiállításuk női munka kócsarak, bronzírozottak. Bronz, fa és bőr áruk, továbbá minden kigondolható diszmű áruk a legújabb kivitelben kaptók.

A nagyérdemű közönség becses pártfogását kéri

1040 6-25

Teljes tisztelettel:

Szabó Ferencz.

SZOLID ÁRUK.

Hazai gyermekjáték.

NAGY Karácsonyi KIÁLLITÁS!!!
Kováts P. és fiai
 egész üzletében.
 Diszmű, Nürnbergi áruk és Gyermekjátékokból
Feltűnő olcsó határozott árak.
 Különösen nagy választékban lesznek kiállítva:
 Feltűnő olcsó és olcsó játékok. Babák. Mulatós tárgyak. Diszmű. Fa, bronz, chinaeizet, bőr és dohányzó eszközök. Feltűnő olcsó. Reichert W. Berlin. Serail. Karácsonyfa. DISZ.
 1012 (11-19) **KOVÁTS P. és fiai**
 Kolozsvár, főtér 31. sz., br. Radák-ház.
Babákban legnagyobb választék.

Kedvező pénzkölcsönhöz

juthatnak önálló, rendes éves lakással bíró

vidéki lakosok,

u. m.: iparosok, kereskedők, hivatalnokok stb. 50 frttól 1000 frtig, mint magán személy hitel, csekély heti, havi vagy háromhavi részletekbeni törlesztésre 6%-os kamat mellett.

Ingatlanok betáblázására 5%-ra, amortisatióra vagy anélkül.

Bővebbet Steiner G. A. Budapest, Magyarutca 38. sz. Levélbeli megkeresésekhez 3 drb válasziggy csatolandó.

BIDERMANN FERENCZ

fehér, finom és kétszersült sütődéje

Kolozsvárt, hid-utca.

Ajánlja a n. é. közönségnek a legjobb minőségű Thea kétszer-sültjeit, pozsonyi mintára készítve, vanília és mandulával; ugyisint Gyermek kétszersültjeit mely kis gyermekek részére a legjobb előismerést vívta ki.

A budapesti országos kiállításon „kifűnő minőségért” Kiallítás nagy eredménnyel lett kitüntetve!

1 doboz Mandulás kétszersült N. I. 55 kr. II. 45 kr. III. 40 kr.
 1 „ Gyermek „ IV. 30 kr.
 1 „ Piskóta „ V. 35 kr.

Kapható: Minden nagyobb fűszer és csemege kereskedésbe. A n. é. közönség becses pártfogását kéri, maradok tisztelettel:

2030 (3-5)

Bidermann Ferencz.

Legolcsóbb bevásárlási forrás!!

Van szerencsém a n. é. közönséget figyelmeztetni, hogy

az őszi és téli idényre

RAKTÁRAMAT

minden o szakmába vágó cikkel dúsan felszereltem és az alant felsorolt cikkeket kifűnő olcsó árban árusítom el.

Ugymint: Férfi-női és gyermek posztó és bőr cipők. Férfi- és gyermek kalapok. Férfi, női és gyermek kötött és posztó harisnyak. Bőr, posztó és kötött keztyűk. Alsó ingek és nadrágok Jäger tanár rendszere szerint. Pénz-, dohány- és szivartárszak. Kézi kosarak. Kézi és utazó bőröndök. Esernyők, ingek, nyakkendők, zsebkendők stb.

Megemlíteni bátorodom még, hogy a közelgő karácsoni és újévi idényre szükségeltető

ajándék- és játék tárgyakat

dúsan és izletes választékban fogom kiszolgálni.

A n. é. közönség becses pártfogását kéri, vagyok

kiváló tisztelettel:

KOHN JAKAB,

979. (10-15)

belközép-utca 9. sz.

BIHARI SÁNDOR.
 Több dícsérő oklevéllel és elismerő érdemmel kitüntetett

férfi-szabó üzlete

Kolozsvárt, Beltorda-utca takarékpénztár épület 1-ső sz. alatt, hol mindennemű megrendelések a legjutányosabb árban elvállaltatnak.

Van szerencsém egyszersmind a helybeli és vidéki n. é. közönséget értesíteni, hogy a

TÉLI IDÉNYRE

a legelegánsabb és legfinomabb bel- és külföldi szövetek dúsan választékban érkeztek meg s úgy a szövetek mint a szabászat minőségét tekintve a kényesebb izlést is teljes megelégedésre elégítik ki.

Vidéki megrendelések a legpontosabban eljcsittetnek.

A n. é. közönség becses pártfogását tisztelettel kéri:

992. (8-x)

Bihari Sándor.

Karácsonyi és Újévi hasznos ajándékok

MESKÓ L.

1020 (2-6)

ujjonnan berendezett és megnagyított divat-üzletében.

A téli idény előhaladtával minden végeladást tulszárnyaló olcsó árakban árusítok el

mély tisztelettel: **MESKÓ L.**
 Kolozsvárt, főtér 19. sz.

Kész női ruhák megrendelhetők.